

> הבלוג של shahf11

13 ביוני 2008, 2:32

חיה בסרטון)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא מורא כל כך.

אם תרצי שאראה לך את העיר באפור...

פורסם ב11 ביוני 2008, 21:20 בכללי

התמונה הראשונה שראיתי בצאתי מהמטרו הייתה בניין האופרה. ענק, מרשים, מזהב וזהר. ומסביבות ביניינים שכאילו לקוחים מעולם אחר. ברגע הזה הבנתי את משמעות הביטוי "נעתקה נשמתי". לא תארתי לעצמי עד כמה פריז יפה. בהמשך, מצאתי את עצמי מתאהבת בקצב של העיר, באנשים, במקומות. לא אהבה איטית המתגלה לאט לאט. אלא אהבת בזק, סוחפת, קורצת ומושכת. לא אלאה אתכם בתאור המקומות והאתרים בהם ביקרנו. (מבטיחה לנסות להעלות תמונות בקרוב). אבל אשמח לשתף אתכם בכמה דברים:

הצרפתים "חיים בסרט" במובן היפה של המילה. ופאריס מאפשרת לכל אחד להצטרף לסרט. בסצנה בה הוא בוחר להצטרף.

הצרפתים התגלו כאנשים חביבים ונעימים עד מאד. רובם דוברי אנגלית רהוטה.

החיים במחילות ה"מטרו" לא פחות מרגשים ומעניינים מן החיים שלמעלה.

לא צריך להתאמץ יותר מידי כדי להנות. להפך צריך לא להתאמץ וההנאה מגיעה אליכם. כל סימטא נראית כאילו לקוחה מציור. כל גן ציבורי צופן בתוכו סודות מרגשים. צריך רק לפתוח את העיניים והלב. (אנחנו למשל, נקלענו בוקר אחד לסט של סרט תקופתי אשר צולם באחד הגנים שמאחורי הנוטרדם. חוויה מרגשת)

טרם הגיעה לצרפת בשורת הכולסטרול. כך שהחמאה נשפכת כיון. היין נשפך כמים. והמים נמכרים בעיקר בצורת גזוז. לזכותם של הצרפתים ניתן לומר שגם המאכלים הפשוטים טעמם משובח.

בצרפת כולם מתנהגים כבני אצולה. הכל מן האנשים המעונבים והמדוקדקים. וכלה בקבצנים שגם להם יש סטייל משלהם.

לא סתם התחושה היא של "חיים בסרט" בכל קרן רחוב מגיח נגן אקורדיאון, מפוחית, גיטרה ועוד. הפורט על הנימים הכי רגישים שלך.

השפה הצרפתית כל כך מתנגנת ונעימה לאוזן. עד שפעמים רבות מצאתי את עצמי מצוטטת לשיחות שאני לא מבינה. ונותנת להם פרוש משלי.

הנשים בפאריס יודעות לסדר צעיפים באלף וחמש ורסיות. שכל אחת יפה מקודמתה. אלגנטית ומלאת הוד.

פאריס מכבדת את קשישיה. לא פעם ראיתי נער צעיר עוזר לאישה מבוגרת להרים במדרגות את המזוודה או הסל. (ולא היא לא הייתה סבתא שלו). הקשישות הפריזאיות חפות מכל מראה של "סבתא". הן לבושות בהידור, לעיתים יש להן כלבלב מחמד בתיק. סיגריה ביד השניה. וגם לא תמיד הן שותות קפה. לעיתים הן לוגמות בהנאה בירה מרה ותוססת.

פיקניק על גדות נהר הסיין. הוא בהחלט חוויה שלא תשכח לעולמים.

ארמונות ורסאי עם כל הפאר המוגזם והמצועצע שלהם. מעוררות מחשבות רבות על גבולות העושר. ולמה הוא בעצם נחוץ?

שוק הפשפשים, מהווה חוויה יחודית בזמן. תלבושות, חפצים שאבדו מן העולם. ריחות קולות...

שדרות הדולבים, והצפצפות. הגשרים, הנהר, הבנינים. האנשים. כל אלו מרכיבים את האווירה המיוחדת במינה.
יכולתי להמשיך ולחלוק איתכם עוד מחוויותי. אבל מרגישה שעוד לא ממש נפרדתי.... כך שהמשך בהחלט יבוא.

[<< לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה >>](#)

[חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#) | [הוספת תגובה](#)